

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 723
Warszawa, 10 maja 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Romana Koseckiego.

(-) Łukasz Maria Abgarowicz; (-) Paweł Arndt; (-) Urszula Augustyn;
(-) Marek Biernacki; (-) Andrzej Biernat; (-) Beata Bublewicz; (-) Jerzy Budnik; (-) Bożenna Bukiewicz; (-) Zbigniew Chlebowski; (-) Stanisław Marcin Chmielewski; (-) Grzegorz Dolniak; (-) Jarosław Duda; (-) Joanna Fabisiak; (-) Jerzy Feliks Fedorowicz; (-) Czesław Fiedorowicz;
(-) Krzysztof Gadowski; (-) Stanisław Gawłowski; (-) Tomasz Głogowski;

(-) Cezary Grabarczyk; (-) Aleksander Grad; (-) Krzysztof Grzegorek;
(-) Jolanta Hibner; (-) Stanisław Tadeusz Huskowski; (-) Włodzimierz
Witold Karpiński; (-) Kazimierz Kleina; (-) Ewa Kopacz; (-) Domicela
Kopaczewska; (-) Roman Kosecki; (-) Arkadiusz Litwiński; (-) Elżbieta
Łukacijewska; (-) Edward Maniura; (-) Konstanty Miodowicz; (-) Aldona
Młyniczak; (-) Izabela Katarzyna Mrzygłocka; (-) Sławomir Nitras; (-) Alicja
Olechowska; (-) Paweł Olszewski; (-) Zbigniew Pacelt; (-) Teresa
Piotrowska; (-) Kazimierz Plocke; (-) Damian Raczkowski; (-) Elżbieta
Radziszewska; (-) Jakub Rutnicki; (-) Arkadiusz Rybicki; (-) Joanna
Skrzydłewska; (-) Lidia Staroń; (-) Tomasz Szczypiński; (-) Adam Szejnfeld;
(-) Jakub Szulc; (-) Krystyna Szumilas; (-) Iwona Śledzińska-Katarasińska;
(-) Paweł Śpiewak; (-) Maciej Świątkowski; (-) Tomasz Tomeczykewicz;
(-) Jarosław Urbaniak; (-) Ewa Wolak; (-) Marek Wójcik; (-) Jan
Wyrowiński; (-) Anna Zielińska-Głębocka; (-) Wojciech Ziemniak;
(-) Stanisław Żmijan.

Ustawa
z dnia 2006 r.
o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych

W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. Nr 106, poz. 608 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17a dodaje się ust. 1a,1b o następującym brzmieniu:

„1a. Wojewoda, w uzgodnieniu z komendantem wojewódzkim Policji oraz po zasięgnięciu opinii właściwego polskiego związku sportowego, sporządza wykaz organizatorów masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku, którzy mają obowiązek sprzedaży biletów imiennych oraz gromadzą dane osobowe uczestników imprezy. Przepisy art. 13 ustawy stosuje się odpowiednio.

1b. Dane, o których mowa w ust. 1a, obejmują co najmniej imię i nazwisko oraz nazwę i numer dokumentu tożsamości uczestnika imprezy i są przechowywane przez organizatora przez okres 12 miesięcy. Podmiotami uprawnionymi do otrzymania, na wniosek, zgromadzonych danych jest Policja, prokuratura, sądy oraz właściwy wojewoda.

2) w art. 20c dodaje się pkt 13 o następującym brzmieniu:

“13) organizatorzy masowych imprez sportowych”

3) w art. 21 dodaje się ust. 2b o następującym brzmieniu:

„2b. Kto w czasie i miejscu masowej imprezy sportowej bez usprawiedliwionej przyczyny opuszcza miejsce lub obszar dla niego przeznaczony, a w szczególności dokonuje wtargnięcia na obszar, na którym odbywa się współzawodnictwo sportowe,

podlega karze grzywny w wysokości od 500 do 5000 złotych.”

4) ust. 3 art. 21 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Kto wnosi lub posiada na imprezie masowej niebezpieczne przedmioty, wyroby pirotechniczne lub materiały pożarowo niebezpieczne, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.”

5) w art. 21 dodaje się ust. 3b o następującym brzmieniu:

„3a. Kto rzuca przedmiotem niebezpiecznym w kierunku miejsca, w którym znajdują się lub mogą znajdować się uczestnicy imprezy masowej, podlega karze grzywny w wysokości od 500 do 5000 złotych.”

6) w art. 21 dodaje się ust. 6 o następującym brzmieniu:

„Kto dopuszcza do wejścia na masową imprezę sportową, o której mowa w art. 17a ust. 1a, przez osobę objętą zakazem, o którym mowa w art. 22, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.”

7) ust. 1 art. 22 otrzymuje następujące brzmienie:

“1. W razie wydania wyroku skazującego za przestępstwo z art. 148, art. 155, art. 156, art. 158, art. 159, art. 216, art. 217, art. 222, art. 223, art. 226, art. 255, art. 256, art. 257, art. 263 § 2, art. 279 – 283 Kodeksu karnego i z art. 56, art. 58, art. 59 i art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii lub za wykroczenia z art. 50, 51, 52a, 124 i 143 Kodeksu wykroczeń oraz określone w art. 21 ust. 2-4 niniejszej ustawy, popełnione w związku z imprezą masową, sąd może orzec środek karny zakazu wstępu na imprezę masową:

- 1) na okres od roku do lat 15, jeśli jest orzekany za przestępstwo,
- 2) na okres od roku do lat 6, jeśli jest orzekany za wykroczenie.

8) w art. 22 dodaje się ust. 1a, 1b i 1c o następującym brzmieniu:

“1a. Przeszpstwa i wykroczenia popełnione w związku z imprezà masowà obejmujà w szczególności czyny popełnione w miejscu i czasie trwania imprezy masowej oraz w drodze na imprezê masowà i z imprezy masowej.

1b. Okres zakazu nie biegnie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub kary aresztu, orzeczonej chociaźby za inne przeszpstwo lub wykroczenie.

1c. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do srodka karnego, o którym mowa w ust. 1, orzeczonego za przeszpstwo, stosuje się odpowiednio przepisy wlaściwe dla srodka karnego, o którym mowa w art. 39 pkt 2b Kodeksu karnego.”

9) ust. 2 art. 22 otrzymuje następujace brzmienie:

2. Srodek, o którym mowa w ust. 1, jest połączony z obowiązkiem osobistego stawiennictwa na wezwanie powiatowego (miejskiego) komendanta Policji we wlaściwej dla miejsca zamieszkania ukaranego jednostce organizacyjnej Policji w czasie trwania imprezy masowej.”

10) w art. 22 dodaje się ust. 2a o następującym brzmieniu:

„2a. Sąd orzekajac srodek, o którym mowa w ust. 1, określa rodzaj imprez masowych, których dotyczy zakaz oraz zakres terytorialny zakazu. Sąd może określić, iż zakaz dotyczy również masowych imprez sportowych, z udziałem polskich reprezentacji narodowych lub klubowych, odbywajacych się za granicà.”

11) w art. 22 dodaje się ust. 4 i 5 o następującym brzmieniu:

“4. W razie niezastosowania się bez usprawiedliwionej przyczyny do wezwania, o którym mowa w ust. 2, można wezwanego przymusowo doprowadzić do

właściwej jednostki Policji lub nałożyć na niego karę porządkową w kwocie do 250 złotych, a w razie niezastosowania się do każdego następnego wezwania do 500 złotych.

5. Karę porządkową nakłada, na wniosek Policji, sąd grodzki właściwy dla miejsca zamieszkania ukaranego.

12) dodaje się art. 23 o następującym brzmieniu:

„1. Organizator, który nie zastosuje się do obowiązku, o którym mowa w art. 17a ust. 1a, podlega karze pieniężnej w wysokości 5000 złotych, a razie kolejnego niezastosowania się w wysokości 10 000 złotych.

2. Karę pieniężną nakłada właściwy wojewoda w drodze decyzji administracyjnej,

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, służy odwołanie do ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

4. Kary pieniężne podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.”

UZASADNIENIE

Zwiększenie bezpieczeństwa na imprezach masowych, a w szczególności masowych imprezach sportowych, wymaga zdaniem wnioskodawców wprowadzenia szeregu zmian ustawowych przede wszystkim w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych. Wprowadzenie proponowanych rozwiązań ustawowych dotyczących bezpieczeństwa na masowych imprezach sportowych powinno być połączone z adekwatnymi ustawowymi zmianami dotyczącymi aspektów finansowych związanych z organizowaniem tego rodzaju imprez.

Ustawa o bezpieczeństwie imprez masowych, uchwalona w 1997 r., wprowadziła uregulowania mające na celu podwyższenie bezpieczeństwa na imprezach masowych, przepisy te wymagają jednak nowelizacji. Na konieczność tych zmian zwracają uwagę organizatorzy imprez, Policja a także media i społeczeństwo. Wydaje się, iż dotychczasowe regulacje wymagają nie tylko rozszerzenia, ale także wzmocnienia już istniejących instytucji prawnych. Należy w tym miejscu zwrócić również uwagę, iż dotychczasowe regulacje powinny być częściej i surowiej wykorzystywane przez organy ścigania i sądy.

Proponowane przez wnioskodawców zmiany w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych stanowią odpowiedź na potrzeby społeczne związane z funkcjonowaniem i bezpieczeństwem imprez masowych, a także są reakcją na poglądy wyrażane przez przedstawicieli organów ścigania i przedstawicieli judykatury.

Proponowane zmiany zmierzają w kierunku rozszerzenia katalogu czynów stanowiących podstawę orzeczenia zakazu wejścia na imprezę masową. Zgodnie z obowiązującym obecnie art. 22 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, w razie ukarania za wykroczenia z:

- art. 50 KW (nieopuszczenie zbiegowiska),
- art. 51 KW (zakłócanie porządku),
- art. 52a KW (nawoływanie do przestępstwa),
- art. 124 KW (niszczenie cudzej rzeczy),

- art. 143 KW (utrudnianie korzystania z urządzeń pożytku publicznego)
- art. 21 ust. 2-4 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (niewykonanie polecenia porządkowego, wnoszenie materiałów niebezpiecznych i napojów alkoholowych),

jeśli popełnione są w związku z imprezą masową, można orzec środek karny zakazu wstępu na imprezę masową na okres od lat 2 do lat 6.

Wnioskodawcy podzielają zdanie przedstawicieli organów ścigania i organizatorów imprez masowych, iż regulacja ta jest niepełna i powinna ulec znacznemu rozszerzeniu podmiotowemu. Rozwiązanie to odnosi się obecnie jedynie do osób popełniających wykroczenia, tym czasem wiele czynów niezgodnych z prawem, popełnianych w związku z imprezami masowymi, stanowią przestępstwa, głównie przeciwko mieniu i osobom. Niezrozumiałe wydaje się więc nie ujęcie przez ustawodawcę tego rodzaju czynów, jako podstawy (w razie skazania sprawcy) do wydania przez sąd zakazu wejścia na imprezy masowe.

Nowe brzmienie przepisu uzupełnia katalog czynów niezgodnych z prawem, a popełnionych w związku z imprezą masową, za które orzeczone może być zakaz wstępu na imprezy masowe, o przestępstwa:

- 1) przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu z art. 148 KK (zabójstwo), art. 155 KK (nieumyślne spowodowanie śmierci), art. 155 KK i art. 156 KK (spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lub innych uszkodzeń ciała), art. 158 KK i art. 159 KK (bójka i pobicie, w tym z użyciem niebezpiecznego narzędzia)
- 2) przestępstwa przeciwko mieniu z art. 279 – 282 KK (rozbój, wymuszenie rozbójnicze),
- 3) przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych z art. 222 KK i art. 223 KK (naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego i czynna napaść na funkcjonariusza), art. 226 KK (znieważenie funkcjonariusza publicznego),
- 4) przestępstwa z art. 216 KK (zniewaga), 217 KK (naruszenie nietykalności osobistej), art. 255 KK (nawoływanie i pochwalanie przestępstwa), art.

256 KK (propagowanie faszyzmu i totalitaryzmu), art. 257 KK (znieważanie grupy lub osoby ze względu na rasę, narodowość, pochodzenie), 263 § 2 (posiadanie broni palnej i amunicji)

5) art. 56, art. 58, art. 59 i art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (posiadanie, ułatwianie użycia, rozpowszechnianie narkotyków)

Wprowadzenie niezbędnych zmian do ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych wymaga włączenia osób skazanych za przestępstwa określone powyżej do grupy osób, wobec których sąd będzie mógł orzec środek karny w postaci zakazu wejścia na imprezy masowe. Nie może być bowiem tak, iż środek taki można zastosować do sprawców popełniających czyny mniejszej wagi (wykroczenia) a nie można orzekać go wobec sprawców czynów o dużo większej szkodliwości społecznej. Osoba, która dokonała przestępstwa w związku z imprezą masową jest dużo bardziej niebezpieczna dla uczestników takich imprez niż osoba, która dokonała wykroczenia o takim charakterze.

Nowelizacja, w odpowiedzi na wątpliwości co do zakresu przedmiotowego użytego dotychczas pojęcia czynu „popełnionego w związku z imprezą masową” wprowadza regulację wskazującą wyraźnie, iż czyny te obejmują nie tylko czynów popełnionych w czasie i miejscu imprezy, ale także w drodze na imprezę i z imprezy masowej. Katalog tych czynów nie jest jednak zamknięty i pozwala na objęcie sankcją prawną także czynów pozostających w innego rodzaju związku z imprezą masową np. nawoływania do nienawiści rasowej w trakcie imprez masowych na łamach czasopism kibicowskich. Nowelizacja wyraźnie przewiduje, iż orzeczony zakaz wstępu na imprezy masowe nie będzie w czasie pozbawienia wolności. Przepis ten, oparty na ogólnych rozwiązaniach prawa karnego co do biegu środków karnych, wzmaga siłę i skuteczność w egzekwowaniu tego rodzaju środka w stosunku do sprawców, którzy zostali pozbawieni wolności.

Wnioskodawcy uważają ponadto, iż orzeczenie zakazu wstępu na imprezy masowe powinno być połączone obligatoryjnie, a nie jak do tej pory fakultatywnie, z obowiązkiem osobistego stawiennictwa na wezwanie Policji w czasie trwania imprezy masowej. Przekazanie Policji, a więc instytucji zajmującej

zapewnieniem bezpieczeństwa imprez masowych „na co dzień”, stałych instrumentów kontrolnych w stosunku do osób objętych zakazem wstępu na imprezy masowe pozwoli na jednakowe podejście przez Policję do tych osób i stworzenie systemu zapobiegania dalszym wybrykom chuligańskim związanych imprezami masowymi.

Właściwa egzekucja obowiązku osobistego stawiennictwa na wezwanie Policji wymaga właściwych środków, których do tej pory nie było. Osoba zobowiązana do osobistego stawiennictwa przez sąd nie ma obecnie charakteru świadka, ani biegłego, a więc niemożliwym jest stosowanie wobec tych osób kar porządkowych przewidzianych do tej pory przez przepisy kodeksu postępowania karnego i kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Nowelizacja przewiduje, iż w razie niezastosowania się bez usprawiedliwionej przyczyny do wezwania można wezwanego przymusowo doprowadzić do właściwej jednostki Policji lub nałożyć na niego karę porządkową w kwocie do 250 złotych, a w razie niezastosowania się do każdego następnego wezwania do 500 złotych. Karę tę nakłada, na wniosek Policji, sąd grodzki właściwy dla miejsca zamieszkania ukaranego.

Zdaniem wnioskodawców, stosowany obecnie środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezy masowe powinien być orzekany w sposób bardziej precyzyjny w zakresie terytorialnym, a więc w sposób pozwalający na bardziej skuteczne egzekwowanie tego środka. Nowelizacja wprowadza także możliwość wprowadzeniu zakazu w stosunku do masowych imprez sportowych, z udziałem polskich reprezentacji narodowych lub klubowych, odbywających się za granicą.

Właściwa egzekucja zakazu wstępu na imprezę masową powinna spoczywać nie tylko na majestacie wyroku Rzeczypospolitej, ale także na barkach organizatorów. Obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości nakazania organizatorowi imprezy sprzedaży biletów imiennych. Innymi słowy nie pozwalają na obligatoryjne nakazanie organizatorowi zastosowania jedyne instrumentu, który pozwoli na eliminowanie ze sportowych imprez masowych osób najniebezpieczniejszych, wobec których orzeczono już zakaz wstępu na imprezy masowe. Proponowany przepis

przewiduje możliwość wprowadzenia takiego obowiązku wraz z obowiązkiem gromadzenia danych o uczestnikach masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku. Dotychczasowy przepis o możliwości żądania, z inicjatywy organizatora, dokumentu tożsamości przy samej sprzedaży biletu okazał się nieefektywny, gdyż na bilet zakupiony przez osobę uprawnioną może wejść także osoba, wobec której orzeczono zakaz wejścia na imprezy masowe. Podmiotem uprawnionym do wprowadzenia obowiązku sprzedaży biletów imiennych jest wojewoda, który w dotychczasowej ustawie ma już kompetencje do wprowadzenia zakazu przeprowadzania imprez przez określonego organizatora albo zezwolenia mu na przeprowadzenie imprezy bez udziału publiczności (art. 13 ust. 1).

Nowelizacja wprowadza ponadto nowy rodzaj wykroczenia, które penalizuje zachowanie polegające na dopuszczeniu do wejścia na masową imprezę sportową w stosunku, do której wojewoda wprowadził obowiązek sprzedaży biletów imiennych, przez osobę objętą zakazem wstępu na takie imprezy. Celem tego przepisu jest przede wszystkim zdyscyplinowanie i ewentualne karanie osób, które dokonują sprzedaży lub kontroli biletów imiennych osobom nieuprawnionym.

Również w kierunku zwiększenia udziału organizatorów w podnoszeniu bezpieczeństwa w masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku, zmierza nowelizacja uprawniająca te podmioty do uzyskiwania informacji ze zbiorów dotyczących bezpieczeństwa masowych imprez sportowych prowadzonych przez Komendanta Głównego Policji m.in. o osobach, w stosunku do których zostało wszczęte postępowanie karne w związku z imprezą masową. Osoby takie niewątpliwie stanowią potencjalne zagrożenie dla uczestników masowych imprez sportowych w okresie pomiędzy skierowaniem wniosku o ukaranie a wydaniem prawomocnego wyroku przez sąd. Do uzyskiwania takich informacji uprawnione są ogólnokrajowe związki sportowe, tymczasem dane o takich osobach są bezcenne dla organizatorów masowych imprez sportowych. To te podmioty zainteresowane są najbardziej w uniemożliwianiu wejścia na organizowane przez nich masowe imprezy sportowe chuliganom. Organizatorzy

masowych imprez sportowych dysponując takimi danymi, na podstawie wewnętrznych regulaminów mogłoby zakazywać wejścia tym osobom na imprezy jeszcze przed wydaniem wyroku przez sąd. Racjonalne wydaje się więc uzupełnienie katalogu podmiotów z art. 20c o organizatorów masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku.

Jak pokazują media, ogromnym problemem pojawiającym się na imprezach masowych jest kwestia stosowania się przez uczestników do regulaminów i poleceń porządkowych. W przypadku masowych imprez sportowych dotyczy to w szczególności rzucania niebezpiecznymi przedmiotami w kierunku obszaru, na którym odbywa się współzawodnictwo sportowe lub przebywają pozostali uczestnicy imprezy (kamienie, petardy, inne przedmioty niebezpieczne). W tym miejscu należy również wskazać na dość częste przekraczanie przez uczestników masowych imprez sportowych granic obszarów, na których uprawnieni są przebywać. Dotyczy to w szczególności wtargnięć na murawę w czasie meczów piłki nożnej, a także przejść na inne sektory. Jak wynika z doświadczeń brytyjskich efektywne stało się w tych przypadkach zaostrezenie kar pieniężnych nakładanych na uczestników masowych imprez sportowych łamiących w ten sposób regulaminy imprez.

Zgodnie z obowiązującym obecnie art. 21 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, kto nie wykonuje polecenia porządkowego, wydanego na podstawie ustawy lub regulaminu imprezy masowej (obiektu) przez organizatora imprezy lub służby porządkowe, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Nie zawsze jednak wtargnięcie na obszar współzawodnictwa sportowego jest złamaniem polecenia porządkowego z tej prostej przyczyny, iż polecenie nie zostało wydane z różnych względów. Nowelizacja wprowadza zatem odrębny rodzaj wykroczenia w postaci wtargnięcia na obszar, który nie jest przeznaczony dla widza i wprowadza w tym zakresie sankcję minimalną w wysokości 500 złotych. W podobny sposób wnioskodawcy proponują wprowadzenie nowego wykroczenia polegającego na rzucaniu przedmiotem niebezpiecznym w czasie imprezy masowej. Sankcjonowana w tym przypadku jest sama czynność rzucenia takim przedmiotem, niezależnie od skutku jaki taka

czynność może wywołać. Grzywna z tytułu popełnienia tego wykroczenia również zakłada minimalną wysokość 500 złotych.

Proponowana zmiana przepisów ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych przewiduje również, iż art. 21 ust. 3 ustawy w nowym brzmieniu w zakresie przedmiotowym nie zawiera posiadania „broni”, gdyż jako przepis regulujący wykroczenie stał w sprzeczności z przestępstwem posiadania broni palnej (art. 263 § 2 KK). W nowym brzmieniu przewiduje on także możliwość orzeczenia kary grzywny w stosunku do sprawcy tego wykroczenia.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej oraz nie pociąga za sobą wydatków z budżetu państwa.

Warszawa, 17 maja 2006 r.

BAS-WAEM-1153/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Roman Kosecki) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398, z 2003 r. Nr 23, poz. 337, z 2004 Nr 12, poz. 182, z 2005 r. Nr 16 poz. 263, Nr 42 poz. 556, Nr 66 poz. 912, Nr 76, poz. 1062, z 2006 r. Nr 15, poz. 194) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 909). Proponowane zmiany dotyczą zaostrzenia środków stosowanych w związku ze sportowymi imprezami masowymi. Są to w szczególności: wprowadzenie zasady sprzedaży – przez organizatorów masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku – biletów imiennych, zobowiązanie takich organizatorów do czasowego przechowywania danych osobowych dotyczących uczestników imprezy, zaostrzenie sankcji za naruszenie prawa w związku z masową imprezą sportową, rozszerzenie możliwości orzekania jako środka karnego zakazu wstępu na imprezę masową.

W projekcie nieprawidłowo określono jednostki redakcyjne – zgodnie z przedstawioną propozycją projekt nie dzieli się na artykuły, a jedynie na punkty.

Projekt nie określa terminu wejścia ustawy w życie.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Odnosząc się do przedmiotu projektu – stosowania środków bezpieczeństwa podczas lub w związku z imprezą sportową o charakterze masowym, w tym także gromadzenia danych osobowych uczestników imprezy – należy wskazać:

- dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 15, s. 355, ze zmianami);

- rezolucję Rady 2003/C 281/01 z 17 października 2003 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie zakazów wstępu na mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (D. Urz. WE C 281 z 22 listopada 2003 r., s. 1) – akt prawny niewiążący, wydany w związku z decyzją Rady 2002/348/WSiSW z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącą bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, s. 237).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego

Projekt w punkcie 1) dodaje nowe ustępy do artykułu 17a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, zobowiązując organizatorów imprez sportowych o podwyższonym ryzyku do gromadzenia danych osobowych uczestników imprezy – danych obejmujących co najmniej: imię i nazwisko, nazwę i numer dokumentu tożsamości. Dane mają być przechowywane przez 12 miesięcy i udostępniane podmiotom wskazanym w projekcie na ich wniosek (Policja, prokuratura, sądy, właściwy wojewoda). Przepis należy ocenić z punktu widzenia zgodności z przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi ochrony danych osobowych. Artykuł 3 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych formułuje zakres zastosowania zawartych w niej przepisów. Z art. 3 ust. 2 dyrektywy wynika, że nie ma ona zastosowania m.in. do działalności na rzecz bezpieczeństwa publicznego.

Wyłącznym celem gromadzenia, przechowywania i udostępniania danych osobowych (propozycja nowych ustępów 1a i 1b artykułu 17a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych) jest zapewnienie bezpieczeństwa imprez masowych, w szczególności dzięki identyfikacji uczestników imprezy – także w kontekście możliwości orzekania środka karnego zakazu wstępu na imprezę masową. Zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE, nie ma ona zastosowania do przypadków, o których mowa w projekcie ustawy. Przepisy projektu nie są więc objęte przepisami dyrektywy.

Należy jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z ustawą o bezpieczeństwie imprez masowych, organem administracji rządowej właściwym w sprawach

gromadzenia i przetwarzania informacji dotyczących bezpieczeństwa masowych imprez sportowych jest Komendant Główny Policji (art. 20a ustawy). Szczegółowe zasady przekazywania informacji określone są w rozdziale 3a ustawy, a Komendant Główny Policji zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych informacji dotyczących bezpieczeństwa masowych imprez sportowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, ze zmianami). W związku z zaproponowanym brzmieniem art. 17a ust. 1a i 1b ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, w pracach legislacyjnych nad projektem należałoby jasno określić kompetencje i obowiązki organizatorów masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku w zakresie gromadzenia danych osobowych, aby zapewnić stosowanie ustawy o ochronie danych osobowych.

Przepisy prawa UE, odnosząc się do masowych imprez sportowych, regulują przede wszystkim kwestię wymiany informacji między państwami członkowskimi w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (decyzja Rady 2002/348/WSiSW z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym). Projekt nie zawiera takich przepisów. Jednak punkt 10 projektu (proponowany art. 22 ust. 2a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych), formułując treść środka karnego zakazu wstępu na masowe imprezy sportowe, przewiduje możliwość orzeczenia przez sąd, że zakaz będzie dotyczył również imprez z udziałem polskich reprezentacji narodowych lub klubowych odbywających się za granicą. Rezolucja Rady z dnia 17 października 2003 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie zakazów wstępu na mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym, wydana w związku z decyzją Rady 2002/348/WSiSW, zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły możliwość wprowadzenia środków zapewniających, żeby zakazy wstępu wydane w państwie członkowskim, zgodnie z prawem krajowym, obejmowały także mecze, które odbywają się w innych państwach członkowskich, oraz by respektowały takie zakazy wydane w innych państwach członkowskich. Wówczas odpowiednie informacje mogłyby być przekazywane, zgodnie z decyzją Rady 2002/348/WSiSW, pomiędzy narodowymi punktami informacyjnymi dla piłki nożnej (zgodnie z ustawą o bezpieczeństwie imprez masowych, w Polsce organem właściwym jest Komendant Główny Policji).

Można uznać, że zaproponowany art. 22 ust. 2a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych jest elementem realizacji rezolucji Rady z dnia 17 października 2003 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie zakazów wstępu na mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych nie jest objęty przepisami prawa UE o charakterze wiążącym.

Przepis punktu 10 projektu jest zgodny z rezolucją Rady z dnia 17 października 2003 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie zakazów wstępu na mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskrytory bazy REX: Unia Europejska, projekt ustawy, bezpieczeństwo wewnętrzne, impreza masowa

Warszawa, 17 maja 2006 r.

BAS-WAEM-1154/06

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Roman Kosecki) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 909). Proponowane zmiany dotyczą zaostrzenia środków stosowanych w związku ze sportowymi imprezami masowymi. Są to w szczególności: wprowadzenie zasady sprzedaży – przez organizatorów masowych imprez sportowych o podwyższonym ryzyku – biletów imiennych, zobowiązanie takich organizatorów do czasowego przechowywania danych osobowych dotyczących uczestników imprezy, zaostrzenie sankcji za naruszenie prawa w związku z masową imprezą sportową, rozszerzenie możliwości orzekania jako środka karnego zakazu wstępu na imprezę masową.

Przepisy prawa UE, odnosząc się do masowych imprez sportowych, regulują przede wszystkim kwestię wymiany informacji między państwami członkowskimi w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (decyzja Rady 2002/348/WSiSW z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym). Projekt nie zawiera takich przepisów. Jednak punkt 10 projektu (proponowany art. 22 ust. 2a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych), formułując treść środka karnego zakazu wstępu na masowe imprezy sportowe, przewiduje możliwość orzeczenia przez sąd, że zakaz będzie dotyczył również imprez z udziałem polskich reprezentacji narodowych lub klubowych odbywających się za granicą. Rezolucja Rady 2003/C 281/01 z dnia 17 października 2003 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie zakazów wstępu na mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym,

wydana w związku z decyzją Rady 2002/348/WSiSW, zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły możliwość wprowadzenia środków zapewniających, żeby zakazy wstępu wydane w państwie członkowskim, zgodnie z prawem krajowym, obejmowały także mecze, które odbywają się w innych państwach członkowskich, oraz by respektowały takie zakazy wydane w innych państwach członkowskich. Wówczas odpowiednie informacje mogłyby być przekazywane, zgodnie z decyzją Rady 2002/348/WSiSW, pomiędzy narodowymi punktami informacyjnymi dla piłki nożnej (zgodnie z ustawą o bezpieczeństwie imprez masowych, w Polsce organem właściwym jest Komendant Główny Policji).

Projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych nie jest objęty przepisami prawa UE o charakterze wiążącym.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej. Można jednak uznać, że punkt 10) projektu (nowy art. 22 ust. 2a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych) jest elementem realizacji niewiążącego aktu prawnego UE – rezolucji Rady 2003/C 281/01 z dnia 17 października 2003 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie zakazów wstępu na mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
Nr KRS-130-44-06
Dot. PS-81/06

WARSZAWA, 2006-06-07

**Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP**

Szanowny Panie Ministrze,

W załączeniu uprzejmie przesyłam stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych.

Z wyrazami szacunku

sędzia Stanisław Dąbrowski

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz.....

Data wpływu..... 9. 06. 2006

**STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 7 czerwca 2006 r.

w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych.

- 1) Krajowa Rada Sądownictwa nie zgłasza uwag do poselskiego projektu zmiany ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych.
- 2) Krajowa Rada Sądownictwa postuluje w związku z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych dokonanie jednocześnie zmiany w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. Nr 50, poz. 580 z późn. zm.) poprzez dodanie pkt 11 o treści – prawomocnie ukaranych za wykroczenie, za które orzekano karę zakazu wstępu na imprezę masową.

Przewodniczący

Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Stanisław Dąbrowski

**ZASTĘPCA
GENERALNEGO INSPEKTORA
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH**

Elżbieta Ostrowska

Warszawa, dnia 12 czerwca 2006 r.

GI-DP-023/111/06/92

Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Gracjowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 maja 2006 roku – znak PS-81/06 – (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych 29 maja 2006 r.) dotyczące projektu **ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych**, uprzejmie informuję, iż – z punktu widzenia regulacji zawartych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) – poważne wątpliwości budzi art. 17 a ust. 1 a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych (t. j. Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 909) – dodany przez pkt 1 ustawy nowelizującej. W przepisie tym w sposób nieprawidłowy określony został zestaw danych, jakie mogą być przetwarzane na jego podstawie. Wyliczenie danych osobowych zostało bowiem poprzedzone formułą „co najmniej”, a zatem katalog danych, do których zbierania przepis ten uprawnia, uzyskał charakter otwarty. Rozwiązanie takie pozostaje w sprzeczności z wiążącą administratorów danych – na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych – zasadą adekwatności zbieranych danych w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane.

Niezależnie od powyższego zauważyć wypada, że w punktach 4, 7 i 9 projektu ustawy przy powoływaniu zmienianych artykułów i ustępów ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych zastosowano odwrócony szyk, co uznać należy za błąd o charakterze technicznym. W tym miejscu podnieść trzeba także, iż w części wstępnej opiniowanej ustawy pominięto oznaczenie – wydanego w 2005 roku – tekstu jednolitego ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych

2 wypracowania

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz.....

Data wpływu.....20.06.2006...